

ART - ALTERNATIEF VOOR LANGDURIGE ZORG

Wie zorgt er voor de achterblijvers?

Terwijl half Nederland bezig is met de afbouw van bedden, is Ypsilon minstens zo hard bezig met de vraag wie er straks nog wél in zo'n bed mag liggen, of in een beschermde woonvorm mag wonen. Wanneer heb je in de toekomst nog 'recht' op een opname? Wat voor zorg krijg je dan? En als de zorg nou écht beter wordt, hoe gaat het dan verder met de mensen die al jaren opgenomen zijn en die zorg nooit hebben gehad? Op alle fronten die ertoe doen, denkt, praat en schrijft Ypsilon mee. In de komende nummers licht directeur Bert Stavenuiter steeds één initiatief toe. Deze keer ART; het beoogde alternatief voor de langdurige zorg.

Je moet het maar durven. Durven denken en dromen over wat je de moeilijkst te behandelen groep patiënten zou willen bieden aan zorg. Nee, niet *kunnen* bieden, maar zou *willen* bieden. Want verbeteringen beginnen altijd met mensen die een ideaal hebben en daar zó van overtuigd zijn dat ze anderen in hun enthousiasme meenemen. Tot het tegendeel is bewezen, is dát ook de manier waarop ik aankijk tegen de mensen van ART. Sterker nog: ook ik hoor vanuit Ypsilon al minstens een jaar bij 'de mensen van ART' net als verschillende vrijwilligers van Ypsilon.

Oppepper

Toch is het niet gek als u nog nooit van ART heeft gehoord. Het bestaat nog nergens en nog bijna niks ligt vast. Maar ART is wel van belang. Al is het maar door de T van ART, die staat voor de Triade. De andere letters staan voor Assertive en voor Recovery, of in gewoon Nederlands: actief en herstel. ART staat dus voor de Actieve heRstel Triade en dat zegt iets over de manier waarop we in de toekomst de zorg willen organiseren. De zorg voor wat mensen ooit de achterblijvers of soms zelfs het 'afvoerputje' in de psychiatrie noemden. Of 'uitbehandeld'.

Maar niet wat de mensen van ART betreft. Want als je merkt dat de standaardbehandeling bij deze groep niet werkt, dan moet je niet stoppen, maar juist háarder gaan

zoeken. En dus heb je er hulpverleners nodig die niet alle moed al hebben opgegeven, maar ertegenaan willen om het leven de moeite waard te maken. Ook als het niet goed lukt om een adequate behandeling te vinden. 'Deze groep verdient beter', spraken we op een van de eerste bijeenkomsten uit, eraan toevoegend: '...en dat geldt niet alleen voor de patiënt!' Want ook veel hulpverleners en familieleden kunnen wel een oppepper gebruiken.

Warm en gastvrij

Juist als het allemaal niet lukt, heb je elkaar hard nodig. Om die reden staat de samenwerking tussen patiënt, familie en behandelaar in dit nieuwe concept centraal. We zullen álle kennis en kunde moeten inschakelen om deze groep van passende zorg te voorzien en dat lukt niet als ieder op z'n eigen eilandje blijft. Als familie moet u dat aanspreken, maar bij de andere twee gesprekspartners is het niet anders. Inspirerender kan niet

Nog niet één tekst is definitief. Maar om een beeld te geven van de richting waarin we denken citeer ik een klein stukje uit wat we nu hebben staan: 'Elke start van een ART-traject begint met een warm en gastvrij onthaal in een eigen appartement. De vraag die gesteld wordt aan het begin van elk ART-traject is: Wat heeft u nodig om in een eigen appartement uw leven

weer op te kunnen opbouwen? Een nieuwe start, met nieuwe kansen. ART gaat ervan uit dat cliënten niet herstellen op een gesloten afdeling. Een gesloten afdeling is druk en het accent ligt er vaak op behoud van rust. Hierdoor is er te weinig aandacht voor het individu en de zoektocht naar diens persoonlijke herstelweg. Elke cliënt verdient een nieuwe kans en ART biedt nieuwe bouwstenen om de zorg op een goede en veilige manier te geven.'

Inspirerend? Ik vind van wel. Realiteit? Nee, nog niet. Maar er wordt aan gewerkt. En we zijn samen op weg: soms met zijn drieën (als redactie van een werkboekje waaraan we schrijven), soms met meer dan 100 mensen tegelijk. Dat moet iets moois opleveren, denkt u niet? We houden u de hoogte!

Bert Stavenuiter | yn@ypsilon.org

Informatie: www.art-psy.nl

- In de triade herstellen.
- Zowel cliënt als naasten als professionals zijn actief bezig met persoonlijke ontwikkeling, groei en herstel en leren van elkaar.
- Dichtbij, gewoon doen, gewoon spreken en in contact blijven.
- Met focus op kracht en mogelijkheden.
- Aansluiten bij wensen en tempo van cliënt.
- Samen de crisis voorkomen of opvangen (in het netwerk, naar buiten gericht).

